

Sygn. akt V CZ 81/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. N.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "R." w W.
o ustalenie nieważności lub uchylenie uchwały,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 17 grudnia 2015 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 4 września 2015 r., sygn. akt I ACa 442/15,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd drugiej instancji, działając na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną z dwóch powodów: z braku zdolności postulacyjnej wymaganej w art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz z powodu wniesienia skargi po upływie terminu określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c.

W zażaleniu powódka wskazuje, że skarga kasacyjna została sporządzona przez uprawnioną osobę zgodnie z wymogami art. 87¹ § 2 k.p.c., a więc przyczyna odrzucenia nie znajduje faktycznej podstawy w tym zakresie.

Z kolei żaląca przyznaje, że skargę kasacyjną złożyła w urzędzie pocztowym dnia 23 sierpnia 2015 r. i twierdzi, że nastąpiło to z zachowaniem terminu, ponieważ zaskarżony wyrok wraz z uzasadnieniem został jej faktycznie doręczony dnia 23 czerwca 2015 r., a nie dnia 22 czerwca 2015 r., którą to datę błędnie wpisała na tablicie, zasugerowana błędną datą stempla l..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rację ma skarżąca tylko o tyle, że będąc adwokatem posiada zdolność postulacyjną do wniesienia skargi kasacyjnej w sprawie, w której jest stroną. Z zaświadczenia z dnia 6 października 2015 r. wystawionego przez Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej we W. jednoznacznie wynika, że żaląca wykonuje zawód adwokata (k. 421 akt).

Skarżąca nie ma natomiast racji, że skargę kasacyjną wniosła z zachowaniem terminu ustawowo określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c.

Z dokumentu elektronicznego potwierdzenia odbioru wynika, że odpis wyroku SA wraz z uzasadnieniem został żalącej wydany w dniu 22 czerwca 2015 r. o g. 17:55 (k. 393 akt) i jest to jedyny dokument w aktach sprawy dotyczący terminu doręczenia powódce odpisu wyroku z uzasadnieniem. Dokumentem potwierdzającym datę jego doręczenia nie jest natomiast ostemplowany oryginał koperty, w której wyrok ten doręczono.

W tej sytuacji dwumiesięczny termin do wniesienia skargi kasacyjnej (art. 398⁵ § 1 k.p.c.), liczony od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem w dniu 22 czerwca 2015 r., upłynął w dniu 22 sierpnia 2015 r., tj. w sobotę, a powódka bezspornie nadała skargę dopiero w niedzielę dnia 23 sierpnia 2015 r. (k. 405 akt).

Tymczasem dwumiesięczny termin do wniesienia skargi kasacyjnej jest terminem ciągłym, a więc kończy się z upływem dnia, który datą odpowiada dniowi doręczenia orzeczenia stronie skarżącej (art. 112 k.c., por. postanowienie SN z dnia 6 sierpnia 1997 r., II UZ 53/97, OSNP 1998/15/467). Do jego obliczania nie można stosować art. 114 k.c., który określa sposób obliczania terminu oznaczonego w miesiącach i latach, gdy ciągłość takiego terminu nie jest wymagana (postanowienie SN z dnia 14 czerwca 2005 r. V CZ 63/05, niepubl.).

Okoliczność, że termin do wniesienia skargi kasacyjnej upływał powódce w sobotę, a mianowicie 22 sierpnia 2015 r., nie zmienia niczego w ocenie niedochowania przez nią tego terminu, ponieważ sobota nie jest dniem uznanym za ustawowo wolny od pracy w rozumieniu art. 115 k.c. w zw. z art. 165 § 1 k.p.c. (uchwała SN z dnia 25 kwietnia 2003 r., III CZP 8/03, OSNC 2004; z. 1, poz. 1), przeto termin do wniesienia skargi kasacyjnej nie uległ przesunięciu zgodnie z art. 115 k.c. (postanowienie SN z dnia 24 maja 2007 r., V CZ 43/07, niepubl.).

Odrzucenie spóźnionej skargi kasacyjnej przez Sąd drugiej instancji nastąpiło więc zgodnie z obowiązującym prawem, a zatem zażalenie na to postanowienie podlegało oddaleniu jako bezzasadne (art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).